

איך להנות את העיר

קונה אברמוביץ
מאות אלפי לירות לחרות

פרעון השטרות. על כך ענה אברמוביץ במיכתב, שבו נאמר כי בזמנו חתם על מיסמך שהוגש לו על-ידי עורך-דין גורן מבלי שקרא אותו. הוא טען כי השטרות ניתנו לגודוביץ כגמילות-חסד, וכי בידו מיכתב בחתימת ידו של גודוביץ המאשר זאת. הוא האשים את גודוביץ בנסיון ל"נצל את טוב לבו בדרך לא נאותה ותבע את החזרת השטרות לידיה, אחרת יפנה למחלקת הרמאויות של מישטרת ישראל. הוא חזר וטען כי לא היה לו כל חוב לגודוביץ.

לרמות

אדם תמים

גודוביץ הגיש השטרות להוצאה ל-פועל. גודוביץ סיפר לי, כי קיבל את השטרות כמיקדמה על חשבון העבודה שהשקיע. ר' באשר למיכתב בחתימתו, המאשר לדברי אברמוביץ, כי קיבלן כגמילות-חסד, סיפר גודוביץ כי כאשר קיבל את השטרות חתם במישרדו של אברמוביץ על מיכתב שבו אישר כי קיבל שמונה שטרות בסכום של 200 אלף לירות ותו לא.

שימעון אברמוביץ רגז מאד על גודוביץ, ביץ, שמנסה, לדבריו, לרמות אדם תמים כמוהו. הוא סיפר כי היה בעבר תעשיין טכסטיל בגרמניה (בהתאם למידע של מישטרת ישראל הוא מבוקש בגרמניה על הור' נאה הקשורה במכירת המיפעל, יחד עם בר-יונה) ועבר לעסקי בנייה בחוף-השנהב ובקמרון. מעולם לא הונה או רימה איש, וכל חייו רק עזר לאחרים ולכן סבל. הוא כלל אינו מכיר את צבי פאר, את רחמים אהרוני או את שולי חנני, ואינו מבין מדוע קושרים את שמו לסיפורים כוזבים כאלה. את התרומה לסניף חרות נתן כחבר ותיק של התנועה, והוא מכיר אישית הן את השר חיים לנדאו והן את יוסף דוריאל.

לפני כחודש טס אברמוביץ בטיסת אל על מדרום-אפריקה לישראל, וחזר אחרי אחרת הדיילות. הוא סיפר לה כי הוא קונה את נתיבי איילון. הדיילת הודתה בפניו כי בהיותה ילדה, לפני כעשר שנים, כשהיתה שואלת את הוריה מתי כבר תהיה גדולה, היו משיבים לה: "כאשר יגמרו לבנות את נתיבי איילון". נראה כי הדיילת זכתה ב"ילדות ניצחית ואברמוביץ עצמו גדל והלך מחיל אל חיל.

דוח. חברים פעילים בסניף, כמו הקבלן דויד פוז, עירערו על הבחירות בפני ועדת העירעורים של המפלגה. אולם ראשי חרות לא התייחסו לתלונה.

לחשוב

פעמיים

מצוייד בקשריו הישנים-חדשים בר סניף הצפון של תנועת-החרות הגיע אברמוביץ לצמרת מישרד הבינוי, והגיש הצעות לבניית דירות להשכרה בהיקף של מאות מיליוני לירות. שר-הבינוי, דויד לוי, שראה כי הממליצים הם מראשי סניף הר

היה תמיד איש חרות ואף פעיל בסניף הצפון של התנועה, ברחוב אבן-עזרא. הוא תרם סכומים נכבדים לסניף זה, לשיפוצו, לחדוש הריהוט הפנימי שלו, ולציפוי הר קיר. הוא סייע בתרומות לסיעה של מיכאל קליינר, שהשתלטה על הסניף. האיש החזק בסיעה זו הוא צבי דויד, חבר מועצת עיריית תל-אביב וסגנו של הממונה על הדיור בעירייה (בתפקידו זה הסדיר לעצמו דירה, כפי שפירסם לפני חודש ימים - העולם הזה 2202). צבי דויד הוא קרוב-מישפחה של ציון לוי, בעל מיטעדת ציון בכרם התימנים. הוא גם בעל מניות בחברת סבן-אפ למשקאות, שבה שולט לוי. דויד הוא חברו ושותפו של דויד אפל, שהוא

הקיר של אברמוביץ כמועדון חרות
כביש אל היהלומים

מיסמכים של מישרד-התחבורה, שלפיהם הוא עתיד לרכוש את פרויקט נתיבי איילון. הוא אמר כי הוא מתכוון לרכוש גם את התחנה המרכזית הלא גמורה. פרויקט נתיבי איילון הוא אחד היקרים בישראל, הושקעו בו עשרות מיליארדי לירות והוא עדיין רחוק מסיום.

הרעיון של מכירת הפרוייקט מדהים כשר לעצמו, אך ההמלצות של דוריאל שיכנעו את גודוביץ והוא החל לתכנן את ניצול הפרוייקט למטרות מסחריות. תוך כדי הר עבודה עם אברמוביץ סיפר לו גודוביץ כי יש לו אופציה לרכוש פרויקט בינוי לא גמור באור-יהודה, מחברת שיכון ופיתוח בסכום של 11 מיליון לירות. אברמוביץ אמר בו במקום כי הוא רוצה לרכוש את הפרוייקט והסכים לשלם לגודוביץ מיליון לירות כדמי תיווך וכתשלום על עבודת התיכנון שהשקיע בפרוייקט. גודוביץ סופר לי כי על חשבון כל העבודות שעשה ל-אברמוביץ קיבל מידי שמונה שטרות על סכום של 26 אלף לירות כל אחד, שהוציא על-ידי דויד כריונה לפקודת אברמוביץ.

גמילות

חסד

כאשר הוצגו השטרות הם לא נפרעו. עורך-דינו של גודוביץ, אורי גורן, פנה במיכתב לאברמוביץ וביקש כי יסדיר את

צפון, נסה לקבל את ההצעות. באותו הר זמן פירסם העולם הזה את הכתבות על אברמוביץ, ולוי עצר והחליט לחשוב פע-מיים. הוא מסר את ההצעות לבדיקה של קבלנים ידועים, שקבעו כי הן לא כדאיות. לוי ניצל חוות-ידעת זו כדי לדחות את הבקשה.

אברמוביץ לא נואש. הוא החליט לבסות במישרד אחר המצוי בידי של איש חרות. מצוייד בהמלצות של שר-התחבורה חיים לנדאו, ויועצו יוסף דוריאל, הגיע אל הר ארכיטקט ישראל גודוביץ, הציג בפניו

בעל עסק לצעצועי-ילדים בשם אצבעוני, וגם חבר של שמואל ("גורודיש") גונן. אפל אמר לי, כי הובטחו לו אחוזים ב"זכינות היהלומים של גורודיש בקיס-רות המרכז-אפריקאית, על שהסדיר פגישה בין גורודיש לבין הנוכל דויד עמרמי, ש-הורשע בבית-הדין על חלקו בהפצת המחאות בנקאיות מזויפות. הנוכל עמרמי השקיע את הכספים הדרושים בעסקי היה לומים של גורודיש.

צבי דויד ומיכאל קליינר מייצגים את סניף הצפון בהנהלת תנועת-החרות. השניים וכן אפל חברים בהנהלת הסניף. הם מינו מטעמם גם את גורודיש כחבר מרכז תנועת-החרות. בגין המימון של אברמוביץ דויד הם השתלטו על הסניף. ההשתלטות גרמה להתפטרותם של כמה חברים ותיקים מן הסניף. גיזבר הסניף, קרול כרמון, הפסיק את פעילותו בגלל הקבוצה השלטת החד-שה, וכמוהו רבים אחרים, המדירים רגי ליהם מן הסניף.

סניף הצפון הוא הגדול בסניפי החרות, ומונה יותר מ-5000 חברים. נמנים עליו אישים ידועים בתנועת-החרות, כעורכי-הדין ראובן ריטרמן, משה ארידור ואחרים. איש מהם לא נבחר להנהלת הסניף. ההנ-הלה החדשה מתכנסת מדי שבוע. בשיבו-ר תיה משתתף מדי פעם גם בעל המיסעדה ציון לוי.

אגב, לאחרונה נתנה עיריית תל-אביב זכות שימוש במחסנים שבשטח נמל יפו לחברת סבן-אפ. השתלטות הקבוצה לא עברה ללא התנג-

שטר של כריונה לזכות אברמוביץ
מחיל אל חיל